

nr 5 juli '92

Honkvaste Adri de Wilde van Orion naar Dynamo

'Sport is een sprookje voor volwassenaenen'

Nergens hield hij het zo lang uit als bij Normis/Orion. Na zes jaar nam Adri de Wilde onlangs afscheid van de Doetinchemse club. Met een degradatie weliswaar ("Dat deed hij niet") maar wel heel wat ervaringen rijker. En, zoals hij het zelf tijdens zijn afscheidsreceptie omschreef, met heel wat meer 'fijne vrienden'. Zijn actieve loopbaan begon bij BBS Apeldoorn (het latere Alternite), in 1975 toog hij naar Dynamo, waar hij twee seizoenen speelde. EAVV werd vervolgens vijf jaar lang zijn 'werkgever'; bij de Arnhemse club combineerde hij het spelen met een functie als trainer van de vrouwenploeg. Daarna wierp de Deventer naar zich geheel op het oefenmeestersvak. Achtereenvolgens Isala/Deventer (drie jaar), SSS (twee seizoenen) en Orion maakten van zijn diensten gebruik. Volgend seizoen werd De Wilde als zodanig actief bij de vrouwen van Piet Zoomers/DA. Een vraaggesprek met een man die de beperkingen van het Nederlandse volleybal kent en voor wie sfeer nog altijd de sleutel tot het succes heet.

* Zes jaar Orion. Tevreden als je terugkijkt?

"Ik heb met een groot gevoel van tevredenheid afscheid genomen maar ik kijk wel met gemengde gevoelens terug. Op het relationele vlak waren het zes uitstekende jaren. Sportief gezien, ben ik natuurlijk niet tevreden. Ik bedoel, drie jaar geleden speelden we mee om het landskampioenschap en nu degraderen we".

* Zes jaar bij Orion betekende ook regelmatig een confrontatie met gigantische organisatorische problemen (een stichting die de hand op de knip hield en halverwege een seizoen bezuinigingen afkondigde, c.q. het inleveren van trainingsuren). Of lange onzekerheid, gevolgd door onrust binnen de spelersgroep omdat een nieuwe sponsor uitbleef (januari 1989). Is toentertijd bij jou nooit de gedachte opgekomen om het voor gezien te houden?

"Niet om die reden, want het zakelijke aspect heb ik altijd naast me neergelegd. Een dieptepunt was wel het seizoen dat we zonder hoofdsponsor zaten (het seizoen '88-'89, RO). Toen werd er ondanks een minimale kostenvergoeding toch goed gepresteerd. Je blijft altijd afhankelijk van financiële prikkels. Maar wanneer de spelers zonder die prikkels toch de subtop willen halen, waarom zou ik het dan niet doen? We weten dat je een budget van 1 miljoen gulden nodig hebt om de Europese top te halen. Met een ton kun je in Nederland aardig meekomen. Voor amateurbegrippen is dat maximaal, voor professionele begrippen minimaal. Die grenzen en beperkingen zijn er in Nederland en dat weet je. Daar moet je je op instellen".

* Ben je eigenlijk niet een jaar te lang bij Orion gebleven?

"Eigenlijk ben ik twee jaar te lang bij Orion gebleven. Zes jaar geleden is de afspraak gemaakt dat ik twee en maximaal drie jaar zou blijven. Ik zou de doorstroming en de verjonging doorvoeren en daarbij proberen een redelijk niveau te halen. Op een gegeven

moment was het voor mij duidelijk dat de opvolging intern moest worden geregeld. Daar heb ik met Pim (Rate-rink, spelverdelers en ex-international, RO) al heel lang geleden over gesproken omdat het natuurlijk zonde is om zo iemand te laten gaan. Toen heb ik tegen Pim gezegd: wil je afbouwen of wil je direct aan de slag? Pim wilde een jaar afstand nemen en dat ene jaar zijn er uiteindelijk twee geworden. In het eerste jaar dat Pim terugtrad als eerste spelverdelers was hij in principe nog wel beschikbaar maar het afgelopen jaar heeft Pim zich helemaal losge-

maakt van het team. In feite is de structuur zoals we die nu hebben aangehouden al twee-en-een-half jaar geleden uitgezet. Zodat er een goede trainerswisseling kon plaatsvinden".

* Had de degradatie afgelopen seizoen voorkomen kunnen worden als b.v. Pim Rate-rink was teruggehaald of als in de loop van het seizoen één of twee spelers waren aange-trokken?

"Natuurlijk. Maar de financiële situatie stond het niet toe. En dat was ook zo toen eind vorig seizoen vier basisspelers weg gingen, en dat waren niet de eerste de beste 'koekebakkers'. Er was geen geld om dat op te vangen. Het aantrekken van aankomende talenten uit de regio was nog redelijk betaalbaar, dus dat hebben we gedaan. Maar het was net niet genoeg om met die groep in de eredivisie te blijven. En dat deed pijn".

* Over echte vedetten heb je bij Orion niet of nauwelijks

kunnen beschikken. Heb je dat als een nadeel ervaren?

"Nee, omdat ik toch altijd geneigd ben te zoeken naar spelers die elkaar qua karakter aanvullen. Spelers ook die om dezelfde reden, vanuit dezelfde achtergrond volleyballen. Bij een vedette -en eerlijkheidshalve moet ik erbij zeggen dat we bij Orion nooit de mogelijkheid hebben gehad een vedette te halen -loop je het risico dat dat iemand is die om een andere reden sport bedrijft. Ik heb altijd bewust gekozen voor een uitgebalanceerd team met voor ieder een afgebakende plaats".

* Noodgrepen, het halen van topspelers naar Orion, hebben uitgezonderd afgelopen seizoen misschien, nooit jouw voorkeur gehad. Is dat nog steeds zo?

"Ik zeg niet dat het halen van een topper niet mijn voorkeur heeft. Maar als het een noodgreep is, wijs ik het af. Want een noodgreep is een teken dat het beleid niet goed is ge-

weest. Je moet investeren in de jeugd. Vanuit de jeugd moet het op langere termijn iets opleveren. Ik denk liever op termijn en bouw liever aan een team. Waarom weet ik eigenlijk niet, maar het heeft denk ik te maken met mijn karakter. Als ik op die manier kan werken, is dat voor mezelf het meest bevredigend. Het halen van een speler bij calamiteiten is een heel ander verhaal".

* Je bent nooit een uitgesproken carrièremaker geweest. Waarom eigenlijk niet?

"Sport is -hobby is een te groot woord- niet het belangrijkste bestanddeel van mijn leven. Voor mij zijn meer dingen waardevol. Ik gebruik als ik het over volleybal heb liever de term plezier. Plezier in al zijn facetten. Als ik bij een tweede divisie-club zit en de dingen die ik wil gebeuren ook, of het spel zoals ik het wil spelen wordt gespeeld, dan maakt het me niets uit dat ik bij een tweedivisionist zit. Mijn persoonlijke ambitie zit hem niet zozeer in het niveau waarop ik werk. Ik zeg altijd: "Sport is een sprookje voor volwassenen". Zeker in Nederland, waar een echt topsportklimaat nog steeds ontbreekt".

* In het seizoen '89-'90 eindigde Orion met 6,5 uur training per week (toen het minst aantal uren in de hele eredivisie) op de derde plaats en kwalificeerde zich voor het Europacup II-toernooi. De tendens van de laatste jaren is: uren maken en nog eens uren maken. Hoe belangrijk is nu eigenlijk het aantal trainingsuren?

"Vooropgesteld, uren maken met jonge spelers moet om je de basisvaardigheden eigen te kunnen maken. Maar het aantal uren dat je moet trainen, heeft sterk met de groep te maken. Het team waarmee we toen als derde eindigden,

was een ideale mix van routine en jeugdige wilskracht. In zo'n geval hoeft je echt geen twaalf uur per week te trainen. Met het team dat we toen hadden, zouden we ook nu weer derde geworden zijn. Nog belangrijker dan het aantal trainingsuren, is de balans. Je moet proberen per speler een balans te vinden tussen zijn maatschappelijke en sociale activiteiten enerzijds en zijn sportieve ambities anderzijds. Is dat niet zo dan hebben het werk en de sport er beide onder te lijden. En op die gegevens moet je de doelstelling baseren".

* Je hebt de naam voor de juiste sfeer in een groep te kunnen zorgen. Vind je dat zelf ook?

"Ik vind een goede sfeer heel belangrijk. Als amateur-sporter moet je je in Nederland veel opofferingen getroosten. En als je dan bij elkaar bent, laat dat dan alsjeblieft in goede harmonie zijn. Zie het ook als een stukje compensatie voor de problemen die je als goedwillende amateur bij je club tegenkomt. Of als compensatie wellicht voor te weinig trainingsuren. Maar het effect van zes uur training in een prettige sfeer is groter dan van tien uur trainen met mensen die chagrijnig zijn".

* Wat is, als het om het beslissende punt gaat, belangrijker: de sfeer/het teamverband of de techniek/de tactiek?

"Bij de stand 13-13 in de vijfde set telt de training niet meer. Dan gaat het om de speler die zijn mouwen opstroopt. Het persoonlijk karakter van spelers is dan bepalend welke ploeg de wedstrijd wint. Natuurlijk, als je goed getraind bent geeft je dat een sterk gevoel. Maar als je dat bij twee ploegen tegen elkaar kunt wegstrepen, telt het persoonlijk karakter. En één van de dingen die ik heb geleerd in het volleybal is dat een topsporter thuis wordt gemaakt. Dat specifieke karakter krijg je van huis uit mee. Als coach kun je dat hooguit bijlijpen door de speler be-

wust te maken van zijn sterke kanten en op welke momenten die gebruikt moeten worden".

* Je bent trainer van mannen en vrouwenploegen geweest. Is er veel verschil? Vergt het van de trainer/coach een andere benadering?

"Er is veel verschil. Vrouwen zijn emotioneler, uiten dat ook meer dan mannen. Mannen zijn over het algemeen veel zakelijker. De beleving bij vrouwen is ook anders omdat hun maatschappelijke achtergrond heel anders is. Daarom moeten vrouwen er misschien nog meer voor doen dan mannen. Als trainer moet je daar rekening mee houden bij het zoeken naar de balans. De balans waar we het eerder over hadden".

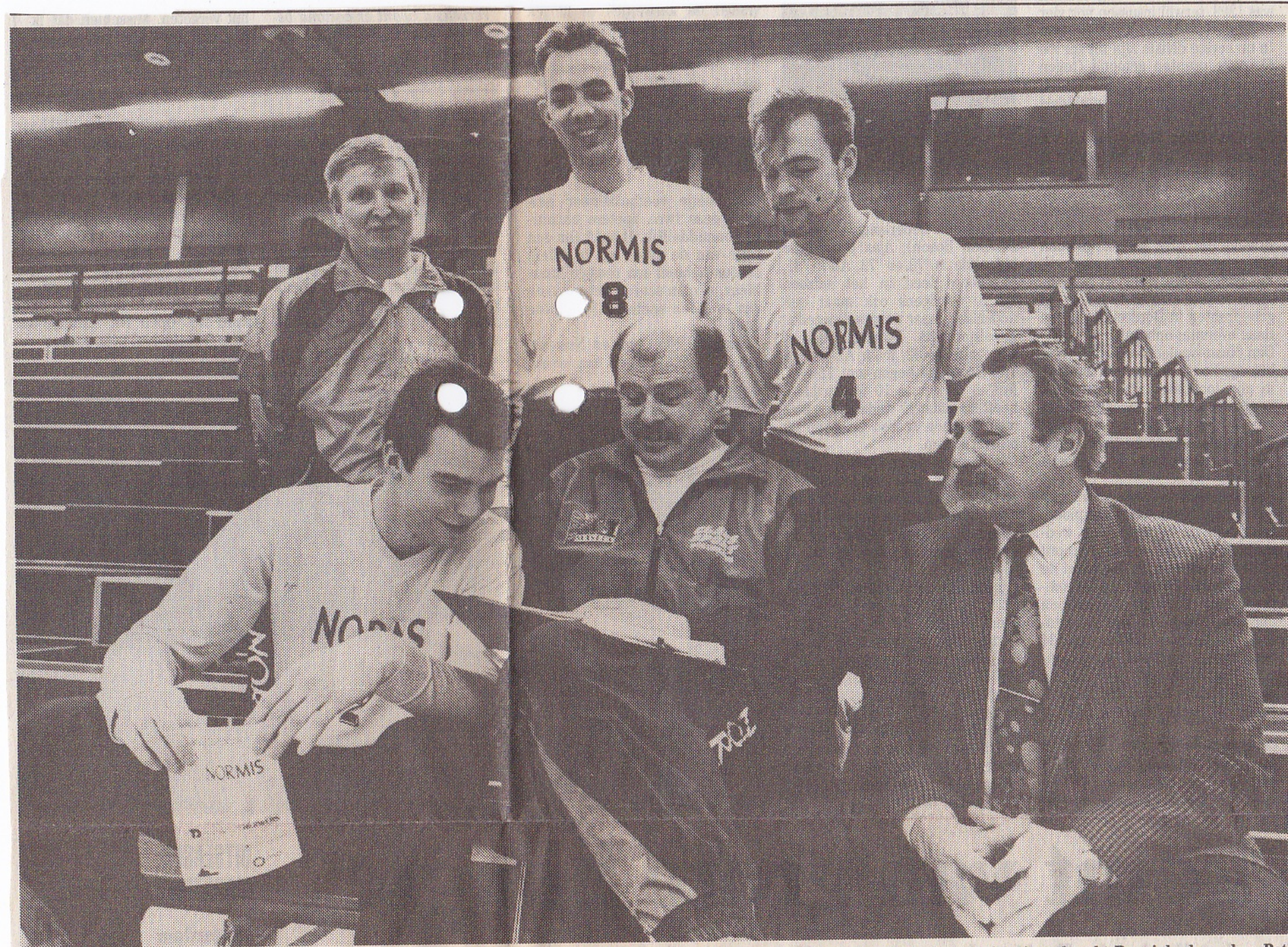
* Je hebt zelf altijd als spelverdeler gespeeld. Het verhaal gaat dat jij de bal relatief lang vasthield en daardoor niet erg geliefd was bij de blokkeerders van de tegenpartij. Dat moet je deugd doen.

"Mijn techniek was tamelijk omstreden ja. In de jaren dat ik speelde, was die techniek vrij standaard en toen stond er plotseling een spelverdeler met een andere techniek. In die tijd was het zo dat de blokkering met de aanvallers meeging. En als het dan wel langer duurde, was dat voor de blokkeerders erg vervelend. Daar heb ik leuke ervaringen mee gehad. Vaak was het tijdens de eerste vijf punten een kwestie van uittesten wat je mocht van de scheidsrechter. Maar het gebeurde ook dat een arbiter pas bij de stand 13-13 ingreep. Dan had je dus pech. Ik geloof dat die techniek zelfs wel eens onderwerp van gesprek is geweest tijdens een scheidsrechtersvergadering. En echt fout was het volgens mij niet. Maar, zoveel scheidsrechters, zoveel beoordelingen. En zoveel spelers, zoveel technieken".

Roel Oosterink

Adri de Wilde: 'Sport is niet het belangrijkste bestanddeel van mijn leven.'

(foto: Henk Westerveld)

De scheidende Oriontrainer Adri de Wilde temidden van de overige mensen die vertrekken bij de Doetinchemse volleybalclub. Staand (vlnr) zaalwacht Bannink, de spelers Pet Roelofsen en Arend Hordijk. Zittend Michel Megens en manager Joop Burgers.

Foto: Theo Ko

'Adri, bedankt voor alles'

Ontroerend afscheid Oriontrainer ondanks nederlaag tegen Brevok

Door Dick Visser

DOETINCHEM — „Adri, bedankt voor alles wat je voor Orion hebt gedaan.” Direct na afloop van de met 1-3 verloren wedstrijd tegen TDK/Brevok moest de scheidende Normis/Oriontrainer Adri de Wilde zaterdagavond diverse handen drukken. Na zes seizoenen was de sympathieke Deventenaar een gezien persoon geworden in Doetinchem. Daar deed de degradatie naar de eerste divisie niets aan af.

„Ja, dat was de harde kern hoor”, zei De Wilde, nadat de stoet aan hem voorbij was getrokken. „Het is

jammer dat de wedstrijd als een nachtkaars uitging. De tweede set was goed en in de derde zaten we er nog dichtbij”, vond De Wilde, die bij het hoogste vrouwen team van PZ/Dynamo de belangrijkste kandidaat is om trainer te worden. Hij wil van de Apeldoornse degradatiekandidaat op termijn een goede ploeg maken. Volgens Dynamo-secretaris Bronsvort valt de beslissing deze week.

Voor aanvang van de wedstrijd werden diverse personen toegesproken door voorzitter Roel Booy van de stichting TVD (Topvolleybal Doetinchem).

Booy verwachtte dat Orion volgend seizoen weer aan de poort van de eredivisie rammelt. „We zien elkaar volgend jaar terug”, zei hij tegen spelverdeler Michel Megens, die bij Kuipers/VC Zwolle in de eredivisie blijft spelen.

Studie

Peter Roelofsen stopt na een seizoen heel met volleybal. Arend Hordijk, die bij Orion als pupil kwam, verhuist wegens studie naar Rotterdam en gaat waarschijnlijk spelen bij Voorburg.

Manager Joop Burgers had volgens Booy tot volle tevredenheid zijn werk verricht. En zaalwacht Henk

Bannink werd bedankt voor al het werk dat achter de schermen werd gedaan. „Het publiek merkt daar weinig van, maar als het veld er niet netjes bij ligt, de reclameborden niet goed staan, de tribunes niet zijn uitgeschoven, en alle overige zaken rondom het veld niet zijn geregeld, dan kun je de wedstrijd wel vergeten.”

Adri de Wilde werd geprezen vanwege zijn nooit aflatende inzet. „Ook in mindere tijden stond hij altijd klaar voor Orion.”

Nieuwe spelers

Er lopen bij Orion volgens Booy

nog gesprekken met enkele kandidaat-spelers voor het nieuwe seizoen. „Het gaat om twee of drie spelers. Zij moeten eredivisiwaardig zijn en binnen het team passen.”

Wat Orion tegen Brevok in de laatste wedstrijd in de eredivisie liet zien, was niet bijster sterk. De Bredase ploeg, die zich al had geplaatst voor de play-offs, won met de setstanden 10-15, 15-8, 14-16 en 3-15.

Voor de enige set die zij verloren had Brevok-trainer Appie Krijnsen een foutief ingevuld opstellingsbriefje bij de tweede scheidsrechter ingeleverd. De derde set gaf een mooie inhaalrace van Orion te zien die de ploeg van 6-13 nog op 14-14 bracht.

Het afscheidswaardige, die Adri de Wilde vervolgens van de Orionsupporters meekreeg, zullen bij de coach langer blijven hangen dan die laatste nederlaag.